

Een scherpe, allesoverheersende pijn
Je voelt je verslagen, je voelt je klein
Het is continue aanwezig, het bestaat
de twijfel of het ooit nog weg gaat

Het nekt je, het roept je, het slaat je neer
totale verlamming, je kan niet verder meer
Dit is het leven, wat geen leven is
zou er sprake zijn van totaal gemis?

Maar dan volgt een stem, een kalme energie
die vraagt je te voegen naar zijn positie
Je voelt de acceptatie, ademruimte en bovenal rust
en laat binnenkomen een weldaad aan levenslust

Plots is die pijn nog maar een deel van jou
iets dat er wellicht altijd blijven zal
Maar nu als een ijzersterke pilaar
zonder deze is je leven niet meer denkbaar

